

РЕШЕНИЕ

№ 25843

гр. София, 04.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8875** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител и във връзка с чл.97 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на Д. Г. Х. от [населено място] срещу ЗАПОВЕД №РД09-919 от 26.08.2024г. на вр. и.д. Управител на Националната Здравноосигурителна каса, с която и е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

По изложените в жалбата съображения, както и представените допълнително такива, се моли да се уважи същата и да се отмени заповедта. На първо място –се твърди, че последната е незаконосъобразна и неправилна, поради нарушаване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – чл. 146, т. 3, 4 и т. 5 от АПК. Конкретно се сочи, че е изтекъл двумесечния срок от узнаването за „нарушението“ от страна на административно -наказващия орган, тъй като за първи път документи и обяснения, свързани с изложените в обжалвания акт са изискани с писмо изх. №20-23-307/20.12.2023г. от Управителя на НЗОК. Също в жалбата е посочено, че в следствие са изискани обяснения с писмо с изх. №09-04-113/23.04.2024г., в което е цитирано писмо на ДАНС с вх. № 09-04-113/15.03.2024г., а информацията е изисквана и с писмо изх.№09-04-113/10.05.2024г. Във връзка със Заповед №РД-25-350/30.05.2024г., с писмо изх.№35-01-76/07.06.2024г. от Инспектората на НЗОК са и поискани нови обяснения от Директора на РЗОК-С. област, с писмо с изх.№20-23-166/07.06.2024г. В тази връзка счита, че Управителят на НЗОК е бил запознат с твърдените в заповедта нарушения още с писмото от ДАНС, получено през месец декември 2023г. Визира, че при излагане на фактическата обстановка и

мотивите за издаване на заповедта не са обсъдени дадените от нея обяснения, свързани с проверката, както и че не е извършила твърденията в процесната заповед нарушения на чл. 24, ал.1 от Закона за държавния служител, чл.2, т.10 от Кодекса за поведение на служителите в администрацията и чл.7, ал.1 от Наредбата за поведение на служителите в администрацията, във връзка с чл. 4,ал.2,т.4; чл.67 и чл. 78 от Вътрешните правила за организацията и управлението на документооборота в РЗОК С.-област. На следващо място прави довода, че в оспорената заповед липсва обсъждане на тежестта на нарушението, не е обсъдена формата на вина, както и не е анализирано поведението и по време на службата ѝ.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично –поддържа жалбата и моли да бъде уважена по съображенията изложени в същата. Представя писмени бележки, в които отново визира, че при определяне на наказанието не са взети предвид тежестта на извършеното нарушение и годишните оценки, наказанието е определено при липса на мотиви, касаещ начина на определянето му.

Ответната страна чрез процесуалния си представител –юрк. В., счита жалбата за неоснователна и недоказана, поради което моли за постановяване на решение, с което последната да се отхвърли, а процесната заповед да бъде потвърдена. Представя писмени бележки, в които оспорва твърденията на жалбоподателката, че обжалваната заповед е издадена в нарушение на материално-правните разпоредби на закона и че актът е издаден в несъответствие с целта на закона, както и е немотивиран относно тежестта на нарушението. По отношение на последното твърдение е посочено, че е взето предвид цялостното служебно поведение при определяне на наказанието, като за последните 5 години оценките на Д. Х. са следните: за 2023г. – „изключително изпълнение“, за 2022г. „изключително изпълнение“, за 2021г. „изпълнението надвишава изискванията“, за 2020г. „изпълнението напълно отговаря на изискването“, за 2019г. „изключително изпълнение“, но е посочено, че годишните оценки не следва да са предпоставка за освобождаване на служителя от отговорност при действително извършено нарушение, напротив следва да не позволят на високо оцененения служител поведение в отклонение на правилата, които важат за всички държавни служители.

СГП – не се явява и не изпраща представител.

Административен съд – София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ, като намира същата за основателна по следните съображения:

По делото не е спорно, че към момента на издаване на Заповед №РД09-919/26.08.2024г. - предмет на настоящото производство, Д. Г. Х. е заемала длъжността началник на отдел „Административно и правно обслужване на дейността“ в РЗОК –С. област.

Във връзка с писмо от ДАНС с вх. № 09-04-113/15.03.2024г., в което са направени констатации, че съгласно логовете на сървърите на НЗОК е регистрирана активност са изискани писмени обяснения от Д. Х., които да бъдат представени в деловодството на ЦУ на НЗОК до Управителя на НЗОК, в срок до 26.04.2024г. (л. 13). В тази връзка са представени на (л. 14) обяснения, вх. № 09-04-113/26.04.2024г. от Д. Г. Х.-началник отдел АПОД в РЗОК-С. област, от които се установява, че е отпътувала за [населено място] от сградата на РЗОК-С. област, като до момента на тръгването ѝ е използвала служебния си компютър. По-нататък от обясненията ѝ става ясно, че с цел спазване

на задължителните срокове и допълнително възникнали проблеми по време на престоя ѝ в [населено място] се е наложило по спешност с началник отдел ДКБМП да се върне в С., което обаче не и е попречило да изпълни задачите си поставени от директора в [населено място]. Сочил, че след завръщането си от [населено място] е използвала служебния си компютър и че в края на работния ден се е върнала отново в [населено място], с личния си автомобил. След приключване на поставените ѝ задачи на 07.12.2023г. се е върнала в [населено място] и до края на работния ден е изпълнявала служебните си задължения.

Със Заповед № РД-25-350/30.05.2024г. (л. 18) издадена от вр. и.д. Управител на Национална здравноосигурителна каса е наредено да се извърши извънпланова проверка по писмо на ДАНС в ЦУ на НЗОК и РЗОК. Посочено е, че същата следва да се извърши от лицето В. П. – главен инспектор в Инспекторат на НЗОК, с предмет „Изясняване на определени факти и обстоятелства, посочени в писмо вх. № 09-04-113#12 от 30.05.2024г. от председателя на ДАНС, в срок от 31.05.2024г. до 05.07.2024г.

От докладна записка вх.№35-01-76/12.06.2024г. (л.19) от Д. Х. до В. П.-проверяващ главен инспектор в инспектората на НЗОК съгласно Заповед № РД-25-350/30.05.2024г. на вр. и. д. управител се установява, че в рамките на командироването си на 06.12.2023г. е отпътувала за [населено място], където е посетила общинското подразделение и е извършила проверка относно спазване на препоръките дадени от Вътрешния одит по повод прилагане на Вътрешните правила, като междуременно е получавала обаждания по телефона от служители в РЗОПК по текущи проблеми и въпроси, свързани със съкратени срокове в края на годината. Посочила е, че предвид изпълнението на задачите в [населено място] е преценила, че е разумно да се върне с началник отдел ДКБМП в [населено място], като не са използвали служебен автомобил. Същият ден отново са се върнали в [населено място], с цел доуточняване наемните отношения с общината, както и да продължат на следващия ден с поставените задачи. Сочил, че в отчета си към директора на РЗОК-С. област не е описала напускането на мястото на командироване, тъй като същото не е попречило за изпълнение на поставените задачи. Уведомила е устно директора и заместник-директора на РЗОК С.-област. Не и е известно да има разписани правила за отчитане на прекъснати командировки.

Представена е докладна записка от д-р Н. З. –Директор на РЗОК-С. –област, с изх. № 35-00-960-1/12.06.2024г. (л.42), във връзка с изискана информация в изпълнение на Заповед № РД-25-350/30.05.2024г. на Управителя на НЗОК и поставени въпроси е предоставил своите отговори, като е посочил заповедта, с която е командирована жалбоподателката, периодът, поставените задачи, както и че последната го е уведомила него и прекият си ръководител, че с оглед текущото безпроблемно изпълнение на задачите в мястото на командироване, са преценили, че е възможно да се завърнат в С. с цел оказване на помощ и да изпълнят възложените им задачи в срок. Представена е и докладна записка от д-р И. И. Д. –заместник директор в РЗОК С.-област (л. 45), относно предоставяне на информация, във връзка с изпълнение на Заповед № РД-25-350/30.05.2024г. От последната се установява, че в качеството му на заместник директор е бил информиран, както за командироването на Д. Х., за посочения период, така и за поставените и задачи, както и че връщането и в [населено място] е било продиктувано от служебна необходимост и възникнали проблеми, както и отворил се времеви прозорец между изпълнението на задачите в мястото на

командиrowане. Контролът е бил осъществен устно.

С докладна записка вх. № 21-03-411/05.07.2024г. (л.47) от ръководител Инспекторат в ЦУ на НЗОК и доклад за резултатите от извършена извънпланова проверка, съгласно заповед №РД-25-350/30.05.2024г. (л.18) е посочено, че за периода 06 и 07.12.2023г., Д. Х. по нейна преценка се е върнала в РЗОК С.-област за изпълнение и възникнали спешни задачи, за което са уведомени нейните ръководители (директорът и заместник директорът на РЗОК С.-област, които потвърждават писмено), както и че на посочените дати не е ползвала приложение за отдалечен достъп до служебния си компютър и не са нарушени нормите, приети с вътрешноведомствени актове. Било установено, че жалбоподателката е извършвала рутинна служебна дейност от служебния си компютър (установено с логовете чрез собственото й потребителско име и парола за достъп до информационно – комуникационната инфраструктура на НЗОК) и е осъществявала движения в сградата на РЗОК С.-област (отчетено чрез системата за контрол на вход-изход), през периоди, в които има издадени Заповед № РД-10-500 от 28.11.2023г. и Заповед №РД-10-515/06.12.2023г. за командировки съответно [населено място], и отчетени документи за извършени разходи. Посочено е, че в отчетите за командировки, предоставени в бланка „Заповед за командироване“ и допълнителните доклади, които не са регистрирани по установения ред в деловодната система, във връзка с документирано проследяване и отчетност, също не се съдържа информация за конкретно изпълнените задачи. Отчетите не съдържаха информация и за завръщането в РЗОК С.-област и продължителността на пребиваването на служителката в [населено място] през времето, за което е имало издадена заповед за командироване. Във връзка с анализа на събраната информация по преписката и в рамките на административния контрол в компетентностите на Инспекторат на НЗОК, е посочено че съществуват основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност по отношение на лицето Д. Х..

Представена е докладна записка на (л. 82), с вх. № 21-03-411/29.07.2024г. от Г. Л. –Главен секретар на НЗОК, в качеството му на председател на дисциплинарния съвет в НЗОК до вр. и. д. управител на НЗОК, с която го е уведомил за Решение на дисциплинарния съвет по образувано дисциплинарно производство със заповед на управителя на НЗОК № РД-09-756/24.07.2024г. (л. 89), че след проведено заседание на Дисциплинарния съвет на 25.07.2024г. и във вр. с чл. 96, ал. 4 от ЗДСл, в законовоустановения срок е представил Протокол от 25.07.2024г. (л. 76 и сл.) с решението на Дисциплинарния съвет, в едно с административната преписка по дисциплинарното производство. Видно от Протокол от 25.07.2024г. е, че Д. съвет е решил, че са налице основания за търсене на дисциплинарна отговорност и е предложил да бъде наложено дисциплинарно наказание на основание чл. 89, ал.2, т. 1 във вр. с чл. 90, ал.1, т. 2 от ЗДСл –„Порицание“ на Д. Х.-началник отдел „Административно и правно обслужване на дейност“ в РЗОК-С. област. Посочено е още, че съгласно Заповед № РД-09-756/24.07.2024г. на вр. и.д. управител на НЗОК, настоящото решение следва да се предостави на дисциплинарно наказващия орган, в едно с преписката по делото.

Представени са общи длъжностни характеристики, които касаят лицето М. Ц. Л.-началник отдел ДКБМП (от л. 83 до л. 88).

Преценявайки наличието на материално-правните предпоставки по чл.97, ал. 1 и чл. 90, ал. 1, т. 2 във вр. с чл.89,ал.1 и ал.2,т.1от ЗДСл, вр. и.д. управител на Националната здравноосигурителна каса е издал оспорената заповед, в която е посочено, че

наказанието „Порицание” се налага за това, че оспорващата не е изпълнила виновно и недобросъвестно служебните си задължения по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от Закона за държавния служител, а именно: неизпълнение на Заповед на по – горестоящия орган по смисъла на чл. 24, ал. 1 от ЗДСл; неспазване принципът на отчетност по смисъла по чл. 2, т. 10 от Кодекса за поведение на служителите в администрацията, във връзка с чл. 4, ал. 2, т. 4; чл. 67 и чл. 78 от Вътрешните правила за организацията и управлението на документооборота в РЗОК С.-област № РД-19-06/05.07.2023г.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията по чл. 24, ал. 1 от ЗДСл, а именно, че Д. Х. не е изпълнила заповед на по – горестоящ орган, изразяващо се в това, че е напуснала мястото на командироване, без писмено да уведоми командироващия; чл. 2, т. 10 от Кодекса за поведение на служителите в администрацията, изразяващо се в неспазване принципа на отчетност, съгласно който дейността се осъществява по начин, даващ възможност да се проследят изпълнението на служебните задължения, резултатите и взетите решения, като отчетът и докладът във връзка с издадената Заповед № РД-10-516/06.12.2023г. за командироване в [населено място] и [населено място] проход не са регистрирани в деловодната система; чл. 7, ал. 1 от Наредбата за обмен на документи в администрацията, във вр. с чл. 4, ал. 2, т. 4; чл. 67 и чл. 78 от Вътрешните правила за организацията и управлението на документооборота в РЗОК С.-област № РД-19-06/05.07.2023г.-отчетът и докладът във връзка с издадената Заповед № РД-10-516/06.12.2023г. за командироване в [населено място] и [населено място] проход не са регистрирани в деловодната система. Връчена е на 26.08.2024г., срещу подпис на служителя.

По делото са приобщени писмените доказателства, част от преписката по дисциплинарното производство.

В **СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО** от ответника са представени писмени доказателства- хронологична справка за потребители за периода 06. И 07.12.2023г. (л. 109 до л. 113 вкл.), формуляри за оценка на изпълнението на длъжността от висшите държавни служители и годишна оценка на изпълнението (от л.117 до л.151 вкл.), касаещи периода от 31.12.2019г. до 31.12.2023г. и др.

СОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от АПК, при проверката на оспорения административен акт, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

На първо място оспорването се явява редовно и допустимо направено. Същото изхожда от активно легитимирано лице, срещу подлежащ за оспорване административен акт, направено е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 124, ал. 1 от ЗДСл.

Наложено наказание е постановено от дисциплинарно наказващият орган, компетентен по чл. 92 от ЗДСл., поради което оспорената заповед е валиден административен акт. Атакуваният административен акт е издаден в изискваната за неговата валидност писмена форма и формално има необходимото съдържание, посочено в чл. 97, ал. 1 от ЗДСл. Не се констатира отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК.

Не се споделя твърдението изложено в жалбата, че не е спазен двумесечният срок за налагане на дисциплинарното наказание. Съгласно чл.94, ал.1 ЗДСл, дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Трайно е разбирането в теорията и практиката, че нарушението следва да се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя; т.е. от момента, в който съответното длъжностно лице - дисциплинарно наказващ орган е имало обективна възможност да направи извод за наличието или липсата на дисциплинарно нарушение и неговия автор, след като е събрал всички необходими доказателства, данни и информация относно извършваната в тази насока преценка. В тази връзка в писмото на ДАНС от 13.03.2024г./л.27/ не се съдържа информация, от която да се прецени дали са налице основания за налагане на дисциплинарно наказание- само се изнасят данни, че от компютрите на Д. Х. ведно с М. Л. на посочените дати е установена активност. Въз основа на тази информация в писмото е следвало да се изясняват посочените обстоятелства и да се извършат допълнителни действия, свързани с това дали самите лица са били на място. Така, видно от материалите по делото, резултатът от проверката е известен на ответника на 29.07.2024г. с представената докладна записка вх. № 21-03-411/29.07.2024г. от председателя на дисциплинарния орган, а заповедта – предмет на настоящето производство е издадена на 26.08.2024г., поради което съдът счита, че са спазени сроковете по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл.

С разпоредбата на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл се предвижда задължение за дисциплинарно-наказващия орган преди да наложи дисциплинарно наказание да изслуша държавния служител, да му даде срок за писмени обяснения, както и да събере и оцени посочените от служителя доказателства. Предоставена е възможност на жалбоподателката да представи писмени обяснения в срок до 12.06.2024г., като същата ги е представила с докладна записка вх. №35-01-76/12.06.2024г. до В. П. –проверяващ главен инспектор в Инспектората на НЗОК съгласно Заповед №РД-25-350/30.05.2024г. на вр. и.д. Управител на НЗОК.

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗДСл, наказание се налага на държавен служител, който виновно е нарушил своите служебни задължения. От текста на разпоредбата следва еднозначен извод, че на първо място дисциплинарната отговорност на служителя е лична, т.е. за да бъде наложено дисциплинарно наказание следва да е налице лично поведение на служителя, което да е в нарушение на служебните му

задължения, както и същото следва да е умишлено, т.е. при наличие на съзнание за неправилността му.

С разпоредбата на ал. 2 на чл. 89 ЗДСл законодателят е конкретизирал категориите дисциплинарни нарушения в пет точки. В случая на Д. Х. е наложено наказание за вменено ѝ дисциплинарно нарушение по т. 1 и т. 5, изразяващо се в това, че не е изпълнила заповед на по – горестоящ орган по смисъла на чл. 24, ал.1 ЗДСл, както и в неспазване принципа на отчетност по чл. 2, т.10 от Кодекса за поведение на служителите в администрацията, неспазване на чл. 7, ал.1 от Наредбата за обмена на документи в администрацията, във връзка с чл. 4, ал.2,т.4 и чл. 67 и чл. 78 от Вътрешните правила за организацията и управлението на документооборота в РЗОК С.-област № РД-19-06-/05.07.2023г.

СЪДЪТ не споделя изложеното в оспорваната заповед, поради следното: Не се спори, че със заповед №РД10-516/06.12.2023г. Д. Х.-началник на отдел АПОД в РЗОК С. –област е командирована до [населено място] в МБАЛ –С. ЕООД и до [населено място] проход в С.-НК ЕАД, филиал „М. проход“ за срок от 2 дни от 06.12.2023г. до 07.12.2023г., със задача „оказване на методологична помощ“. Посочено е, че пътуването следва да се извърши със служебен автомобил Фиат С. с рег. [рег.номер на МПС] . В представен доклад за резултатите от извършената извънпланова проверка (л. 47), съгласно заповед № РД-25-350/30.05.2024г. на проверяващ главен инспектор в Инспекторат на НЗОК се установява, че предмет на проверката за изясняване на определени факти и обстоятелства, посочени в писмо № 09-04-113#12 от 30.05.2024г. (изх. №Д-2381/29.05.2024г.) от председателя на ДАНС. Посочено е, че за периода 06 и 07.12.2023г., Д. Х. по нейна преценка се е върнала в РЗОК С.-област за изпълнение на възникнали спешни задачи, за което са уведомени нейните ръководители (директорът и заместник директорът на РЗОК С.-област, които потвърждават писмено), както и че на посочените дати не е ползвала приложение за отдалечен достъп до служебния си компютър и не са нарушени нормите, приети с вътрешноведомствени актове (виж. III Изводи, т. 3 Относно изясняване на фактите и обстоятелствата, свързани с командироване на служителите от РЗОК С. –област, т. 3.1 от доклада на стр. 71 от делото). Било установено, че жалбоподателката е извършвала рутинна служебна дейност от служебния си компютър (установено с логовете чрез собственото ѝ потребителско име и парола за достъп до информационно – комуникационната инфраструктура на НЗОК) и е осъществявала движения в сградата на РЗОК С.-област (отчетено чрез системата за контрол на вход-изход), през периоди, в които има издадени Заповед № РД-10-500 от 28.11.2023г. и

Заповед №РД-10-515/06.12.2023г. за командировки съответно [населено място], и отчетени документи за извършени разходи. Посочено е, че в отчетите за командировки, предоставени в бланка „Заповед за командироване“ и допълнителните доклади, които не са регистрирани по установения ред в деловодната система, във връзка с документирано проследяване и отчетност, също не се съдържа информация за конкретно изпълнените задачи. Отчетите не съдържали информация и за завръщането в РЗОК С.-област и продължителността на пребиваването на служителката в [населено място] през времето, за което е имало издадена заповед за командироване. Във връзка с анализа на събраната информация по преписката и в рамките на административния контрол в компетентностите на Инспекторат на НЗОК, е посочено че съществуват основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност по отношение на лицето Д. Х..

Следва да се посочи, че в случая в оспорената заповед са обсъдени формално дадените писмени обяснения и докладна записка от Д. Г. Х., от дати 26.04.2024г. и 12.06.2024г.. От представените по делото писмени доказателства се установява, че наказващият орган не е провел по задълбочено обследване на обстоятелствата, поради които на жалбоподателката и се е наложило да се върне в [населено място]. В случая единствено е заключено, че в представения от нея отчет и доклад не се съдържа информация за конкретно изпълнените задачи, както и че не се съдържа информация относно нейното завръщане в РЗОК С.-област по време на командировката. Съдът счита, че жалбоподателката детайлно е обяснила причините, поради които се е наложило да вземе решение да се завърне на работното си място, а именно, че е получила неколкостранни обаждания по телефона от нейни служители, по текущи проблеми и въпроси, свързани основно със съкратени срокове в края на годината, както и това, че е с дългогодишен опит и с оглед длъжността, която е заемала е трябвало да помогне за изпълнението им. Друга основна причина е и липсата на надеждна преносима техника, която е възпрепятствала възможността да я използва от разстояние. Освен това служителката не е действала самонадеяно, вземайки в предвид, че е изпълнила поставените задачи в [населено място], както и че е обсъдила макар и устно с прекия си ръководител съображенията, поради които счита, че трябва да се върне обратно в [населено място], а именно с цел оказване на помощ на служители в РЗОК С.-област за изпълнение на задачите в срок. Това обстоятелство се потвърждава от докладни записки от директор на РЗОК С.-област и от заместник директор в РЗОК-С. област. Не е отчетено посоченото и в двете докладни записки, че няма

установена практика в РЗОК – С. –област за прекъсване на командировки на служители, но тъй като се касае за служител на ръководна позиция, следва да се вземе в предвид, че командироването се случва рядко. Не е спорно, че служителят се е ръководил от цел да представи помощ на подчинените, за което е бил повикан и за което е известил прекия си ръководител. Следва да се има предвид, че няма вътрешен административен акт, който да разписва реда за отчитане на прекъснати командировки, а контролът е осъществен на база на представения писмен доклад, осъществена оперативна среща с жалбоподателката за устно докладване, както и обективните резултати от изпълнението на задачите, които са били изпълнени в цялост и в срок. Това е видно и от изготвения доклад за резултатите от извършена извънпланова проверка съгласно заповед от 30.05.2024г. който сочи, че въпреки внедрената АИС, електронният документооборот е слабо застъпен в дейността на НЗОК. Създадена е организация за физическо пренасяне на документи на хартиен носител във връзка с тяхното регистриране, резолиране и насочване, обвързано и ограничено от времеви диапазони на работния ден. Този начин на движение на документите предполага неефективно изразходване на времеви експертен ресурс. Във връзка с установеното е дадена препоръка да се създаде работна група за разработване на вътрешни правила за командироване на служителите в НЗОК, които разписват последователността от действия и отговорностите на ръководните длъжностни лица и на служителите при планиране, формулиране на задачите, определяне на целесъобразността, осъществяването, отчитането и контрола на командировките в страната. Едва с писмо изх. № 20-00-223/14.05.2024г. (л.32) от НЗОК до директорите на 28 РЗОК е указано, че в случай на командироването на служители в друго населено място, трябва стриктно да се изпълняват поставените им задачи и да не се напускат пределите на населеното място, в което са командировани, за времето на командироване. Изрично е посочено, че в случай, че по време на командировката ръководител на командирования служител прецени необходимост от завръщането на последния на работното му място, това може да стане само след отмяна на заповедта за командироване. Посочено е още, че следва да се извършва преценка по целесъобразност, за всеки отделен случай на командироване на служител, необходимостта от техническото му обезпечаване със служебен преносим компютър, с оглед по –ефективно изпълнение на служебните му задължения за времето на командироване, както и дали се налага нощуване в друго населено място, след преценка на разстоянието, на което се командирова служителя. Във връзка с това, съдът, счита че в

действителност са налице множество обстоятелства, които са довели до цитираните нарушения в заповед № РД-09-919/26.08.2024г., а именно липсата не преносима техника, липсата на квалифицирани и добре обучени служители, което неминуемо налага непрекъснат контрол върху работата им, кратките срокове за изпълнение на поставените задачи и изпълнението им свързани с компетенцията на жалбоподателката и с оглед ръководната позиция, която заема, както и личната ѝ ангажираност с приоритетни спешно поставени задачи. Във връзка с посоченото, ако наказващият орган беше взел предвид обясненията дадени от лицето, то обоснованият извод, до който трябваше да достигне е, че поведението на жалбоподателката не е укоримо, не е виновно, тъй като последната неминуемо е изпълнявала служебните си задължения, които са възникнали по време на командироването и.

На следващо място съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на чл. 91 от ЗДСл, представляващо отделно нарушение на материалния закон. Предвид изискването за мотивиране на акта и съобразявайки нормата на чл. 91, ал. 1 от ЗДСл, визираща критериите при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание, а именно - тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител, се налага безспорно извода, че в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е необходимо да бъде обоснован вида и размера на наложеното наказание, което дисциплинарно наказващият орган не е сторил в конкретния случай. В случая административният орган е определил тежестта на наложеното наказание съобразно настъпилата финансова загуба от заплащането на пълен размер на дневните за командироване, но няма ред, по който да се изпрати непълен размер. С това ответникът признава, че лицето е осъществило целите за които е командировано. За определяне на конкретното наказание трябва да се съобрази и цялостното поведение на държавния служител. Не представлява подобна оценка констатацията, че досега лицето не е наказвано. Неправилната преценка на тежестта на деянието и конкретните обстоятелства при определяне на наказанието е довело до неговата неправилност и е оказало такова влияние върху това дали не е следвало да се наложи не дисциплинарно наказание "Порицание", а по-лекото "Забележка". Изложеното навежда на мисълта, че издадената заповед не е съобразена с целта на закона – да се наложи наказание за конкретното нарушение с преценката на тежестта му без наказанието да бъде несправедливо. Видно е, че за последните 5 години

оценките на Д. Х. са следните: за 2023г. – „изключително изпълнение“, за 2022г. „изключително изпълнение“, за 2021г. „изпълнението надвишава изискванията“, за 2020г. „изпълнението напълно отговаря на изискването“, за 2019г. „изключително изпълнение“ (формуляри за оценка на изпълнението на длъжността от висшите държавни служители от л. 117 до л. 151). Следователно – може да се приеме, че с акта се преследва друга цел, от разписната в закона.

Следователно заповедта е процесуално незаконосъобразна, несъответстваща на целта на закона, поради което подлежи на отмяна.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на Д. Г. Х. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна **ЗАПОВЕД** №РД09-919 от 26.08.2024г. на вр. и.д. Управител на Националната Здравноосигурителна каса, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“.

Решението не подлежи на касационно обжалване видно от чл.124 от ЗДСл.

Съдия: